

Letošnjo odločitev za dopust nama je olajšala hči s predlogom o »deljeni« uporabi AD po Franciji. Za 10 dni bi najela ladjico na Kanalu du Midi; sama bi jo uporabljala 5 dni, naslednjih 5 dni bi jo prepustila nama, v tem času pa bi si ona z možem ogledala Provanso z najinim AD.

Ker si že dolgo želiva izkušnje na kanalih (Anglija, Švedska ali Francija) in ker so nam svetovali, da je najbolje začeti na Kanalu du Midi, je bila odločitev razmeroma enostavna. In to je bilo tudi edino, kar je bilo enostavno.

Začela so se »pogajanja« o času, kraju, ponudniku in tipu najete ladjice. Ko so se »pogajanja« zaključila, naju je čakala samo še »prilagoditev« AD in napolnitev z vsem potrebnim in nepotrebnim.

Ker sva videla, da so temperature v izbranem času lahko od skoraj 0° do spodobnih poletnih temperatur, sva tudi vse prilagodila temu.

11.4.2012 sreda

V dopoldanskih urah sva končno štartala, se mimogrede ustavila še na tehtnici, ker sem hotel preveriti težo ko sem resnično do vrha naložen (poln rezervoar nafte, vode in seveda prtljažnik) in tehtnica je pokazala 3440kg. Torej vsaj tu ne bo težav. Po razmeroma dolgočasni vožnji zvečer prispeva v Menton, preveriva nekaj lokacij iz priporočil, na koncu prespiva ob glavni cesti ob obali v družbi še enega AD švicarske registracije. (N43 46.859 E7 30.574)

12.4.2012 četrtek

Zjutraj se takoj odpraviva proti jugu preko gorske ceste, Ezeja in na zahodu Nice se spustiva do obale, prvič natankava 1,40€/l, zapeljeva do plaže (N43 36.931 E7 07.717), pozajtrkujeva in preveriva temperaturo morja.

Južna Francija in z ladjico po Kanalu du Midi april-maj 2012

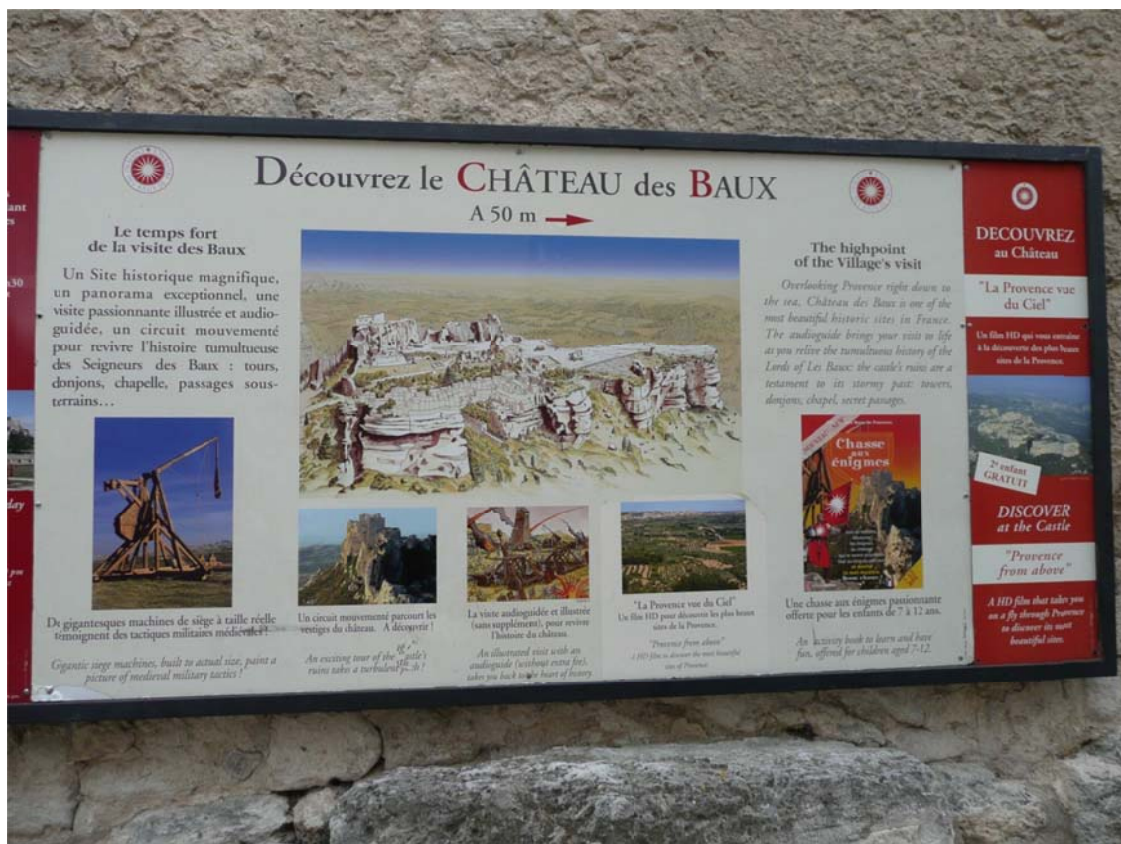
Odhod proti Cannesu, vstop na AC proti Aix-en-Provence, ogled mesta kar iz AD (nikjer ni bilo prostora za parkiranje)

Nadaljujeva proti Arlesu po N113, na poti spremljava vaje francoske ekipe letalskih akrobatov,

zavijeva na D3 proti severu proti Les-Baux-de-Provence, parkiranje 4€ za cel dan N43 44.695 E4 47.392, kraj zelo podoben Eze, strateška trdnjava (za tisti čas), vendar po mojem občutku velika tržnica za turiste, posebej v sezoni.

Predstavitev delovanja katapultov sva seveda zamudila,

ampak sprehod je bil pomirjujoč in pogled na okolico iz take trdnjave osupljivoč

Nadaljujeva na JZ proti Arlesu, slediva koordinatam PZA N43 41.014 E4 37.808 (kot še nekateri drugi) in naletiva na popolnoma zaseden PZA z AD, šleperji in PK potujoče cirkuške skupine, ki je v Arlesu imela nekajdnevni postanek in povsod po mestu vrtiljake....

Z ostalimi »žalujočimi«, ki so krožili okoli PZA si izmenjamo začudene poglede in se usmeriva proti Camargue.

V ACSI katalogu poiščeva kamp Le Domaine du Crin Blanc v Albaronu N43 39.733 E4 28.433 in garmin naju pripelje točno pred vhod, ki je seveda tako pozno (ob 18:00) že zaprt. Odpre nama uslužbenec, ki je bil slučajno tam (bosta že jutri uredila prijavo), parkirava, povečerjava in v blaženem miru zaspiva (za razliko od prejšnje noči v Mentonu na glavni cesti).

13.4.2012 petek

Zjutraj opaziva opozorilo, da lahko pride do nenadnih poplav in imaš samo še čas, da pobereš dokumente in PEŠ bežiš?????. Garmin mi kaže 2mnv.

Šele kasneje se dobro orientiram in opazim, da smo v delti – narodni park - med veliko in malo Rhono.

Po D37 se odpeljeva na V do velike Rhone, zavijeva na jug po D 36 in uživava v prijetni vožnji proti solinam, ki jih zaradi prevelike konkurence poceni soli iz Afrike, opuščajo.

Na poti zagledava zanimiv kašipot za šolo

Veliki hribi soli so za naju še vedno nekaj posebnega, povzpneva se seveda na sosednjega in občudujeva razgled do sredozemske obale.

Nadaljujeva proti jugu do Piemansona, kjer je seveda prenočevanje prepovedano (na cesti so bili napisi QUAD ILLEGAL 3 km, nato 2km...) in se sprehodiva po mivkasti obali. Na parkirišču nama dela družbo najmanj 10 AD, ki so tu že najmanj eno ali več noči (mir so imeli zagotovljen).

Južna Francija in z ladjico po Kanalu du Midi april-maj 2012

Vračava se po cesti D36C (zahodnejše ob obali jezera), občuduje flaminge in se usmeriva po D570 na jug proti Stes Marie-de-la-Mer. Spotoma se ustaviva še v ornitološkem parku (15€ za dva), jate flamingov, rac, labodov, bobri...

Prispeva do Stes Marie-de-la-Mer, nakup v trgovini, počakava do 18:00 (nasvet iz nekega potopisa) in se zapeljeva na obalo na PZA N43 27.217 E4 26.217 (družba vsaj 50AD). Po tem času čuvaj PZA že odide domov in imaš do zjutraj mir. Sprehod po obali, večerja in blažen mir.

14.4.2012 sobota

Zjutraj se še pred osmo pobereva in na parkirišču pred orintološkim parkom v miru pozajtrkujeva.

Na poti proti Aigues Mortes nakupiva ob cesti še nekaj zelenjave in olja, v Aigues Mortes parkirava na P4 – namenjen AD N43 34.010 E4 11.613 (1.6€/h – odtok, voda), se sprehodiva po utrjenem mestu z lepo urejenimi ulicami in seveda veliko trgovinicami in lokali.

Spet sva v ACSI vodiču izbrala kamp blizu Beziersa N43 19.000 E3 17.067 (Les Berges du Canal v Villeneuve-les-Beziers), ki pa ne zasluži treh zvezdic (ob Kanalu du Midi, brez možnosti odtoka - je pred kampom), sanitarije so tisto popoldne uredili ob vstopu v bazen (ki pa aprila še ni odprt), receptorka prijazna in se trudi z angleščino.

15.4.2012 nedelja

Zjutraj se z avtobusom odpraviva v Beziers (0,5€/osebo-plačaš vozniku), se sprehodila do muzeja Biterrois (kjer imajo celo nekaj o Kanalu du Midi), na enem od trgov umetniška tržnica, vstopiva v bližnjo cerkev St. Madeleine, ki pa nama je zbujala neprijetne občutke in sva iz nje skorajda pobegnila. Kasneje sva prebrala, da se je v njej zgodil znani masker julija 1209, ko katoliki niso želeli izdati katarov papeževim vojakom in je papež ukazal pobiti vse – češ bog bo že vedel kateri so njegovi.

Ob reki L'Orb sva se sprehodila do mostu po katerem je speljan Kanal du Midi in se sprehodila ob kanalu do zapornic Fonserannes (9 zapornic), kjer je promet urejen izmenično (menda traja prehod več kot 20 minut). Seveda je veliko fribcev, ki spremljajo ves potek. Vrnila sva se v mesto (ki je videlo že boljše čase) in ravno še ujela avtobus do kampa. Zadnje metre sva pretekla v nalivu.

Most preko reke L'Orb, po kateri je speljan Kanal du Midi

Čakajoči v vrsti za prehod

Ena od zapornic Fonserannes

Polnjenje bazena

Pogled od zgoraj na Fonserannes

Zemljevid zapornic

16.4.2012 ponedeljek

Zjutraj zopet napolniva rezervoar, kupiva dve telefonski kartici ORANGE (za lažjo komunikacijo med posadkama AD in ladjice) in se po D909 napotiva na sever preko Parc Naturelle de Langedoc proti Millau.

Že večkrat sva na Discovery gledala gradnjo AC viaduka, ki je menda skrajšal pot med Parizom in Montpellierjem za 2 uri in ker sva bila v »bližini« sva si hotela ogledati to čudo. Kmalu sva zavila na AC (brezplačna) in v vetru, snegu in mrazu prispela do Millaua, kjer je zelo dobro urejen informacijski center s prodajalno spominkov in označenim P tudi za AD N44 04.856 E3 01.248. Prenočevanje prepovedano.

Nadaljevala sva proti Rocamadourju po lepi zaviti cesti, ob 19:00 sva parkirala na zgornjem parkirišču N44 47.967 E1 36.967, kratek ogled mesta in počitek

Rocamadour

17.4.2012 torek

Zjutraj takoj po zajtrku na ponovni podrobnejši ogled, zanimivo mesto, ki naj bi bilo začetek romarske poti Camino, vklesano v skalo, ga sicer urejajo vendar bi po moje morali kaj več vložiti v obnovo (ne samo trgovinice s spominki in restavracije), v informacijskem centru si lahko pomagaš samo s francoščino, nakupila nekaj njihovega sira, na poti se ustavila na nasprotni strani za nekaj fotografij v jutranjem soncu in odhod proti Sarlatu-la-Caneda. Poiščevo P za AD (brezplačen do 2h) N44 53.666 E1 12.769, nekaj minut iz centra. Sarlat velja za mesto z največjo koncentracijo srednjeveških in renesančnih fasad v Franciji. Z zavitimi, ozkimi uličicami, lepo urejenimi kamnitimi fasadami in mnogimi zanimivimi detajli je mesto pravzaprav muzej na prostem. Mesto naju je prijetno presenetilo. Zanimiva je tudi tržnica

Vrata v tržnico spremenjene cerkve

Sarlat-la-Caneda

Južna Francija in z ladjico po Kanalu du Midi april-maj 2012

Po dolini Dordogne se odpraviva v Bordeaux, slediva koordinantam iz foruma za parkiranje, se zapleteva v niz ozkih ulic, s težavo se rešiva in parkirava na velikem parkirišču pod drevoredom N44 50.802 W0 34.378 skoraj v centru. Ker popoldne ni bilo polno zasedeno, brez težav zasedem 2 parkirni mesti in si mirno ogledava središče .

Spomenik girondimom, ki so v času 1793-1805 končali pod giljotino

Pred zaprtjem trgovine ...

in po zaprtju trgovine

Za cene teh steklenic – glede na njihovo varovanje -raje ne bi spraševal

Odločiva se, da greva na obalo v kamp za kakšen dan, ponoči enega zgrešiva, drugi zvečer zaprt, vrneva se v Sanguinet, parkirava na praznem P N44 29.017 W1 05.106 zraven AD s F registracijo in mirno prespiva.

18.4.2012 sreda

Zjutraj si še enkrat ogledava obalo jezera in ugotoviva, da sva praktično obračala na uradnem brezplačnem PZA z vso infrastrukturo N44 29.025 W1 05.487.

Odpeljala sva se do slavnih sipin, kjer sva plačala za parkiranje 47min celih 8 € (prvih 30 minut je zastoj, potem pa lahko ostaneš za isto ceno cel dan). Ko sva prispela je sicer pihalo, na vrhu sipin se je pa začelo neurje s sodro, točo in vetrom, da sva komaj pobegnila, premočena in umazana od mivke. Priporočam 5 minut peš oddaljeno brezplačno parkirišče N44 36.122 W1 11.897.

Idiličen pogled na sipine

in manj idiličen vrh

Na poti proti Toulusu sva v AD posušila vse premočene cunje,

se peljala skozi Rocquefort, Condom (kupila armagnac - lokalna verzija konjaka – priporočam),

v Toulusu parkirala pred nakupovalnim centrom Auchan N43 37.967 E1 29.158, pa naju je varnostna služba na obhodu tako čudno gledala, da sva se pobrala do vasi Villefranche-de-Lauragais, kjer sva namesto na plačljivem PZA za 8€ raje prespala na P N43 23.869 E1 42.986 med hišami (mirna noč, kljub bližnjemu vlaku, tovornjakom skozi vas in zvonu sosednje cerkve).

19.4.2012 četrtek

Po zajtrku se odpraviva proti Carcassonnu, spotoma si ogledala spomenik Pierru-Paulu Riquetu, snovalcu in graditelju Kanala du Midi, ki stoji na najvišji točki kanala, kjer se kanal tudi napaja z vodo iz bližnjega hribovja (PZA je uredil bližnji gostilničar in je brezplačen, žal pa je sanitarna postaja uničena) N43 21.142 E1 49.437.

Zapeljeva v Carcassonne na uradni P za AD N43 12.328 E2 22.413 (neumnost, ker sva šla kasneje v kamp, iz kampa je peš 10 min do zgodovinskega dela mesta). O mestu ne bi razpredal, ker je že velikokrat opisano in poznano.

Kamp La Cite N43 12.017 E2 21.217 (ACSI 16€) še vedno lep in še bolj urejen (sanitarna postaja za več AD naenkrat, velika skoraj kot ljubljanska avtobusna postaja), parkirni prostori ločeni z živo mejo (sicer nižjo, kot smo jo imeli v spominu), sanitarije obnovljene in brezhibne.

Očistila AD, se posušila, spet dež, ki je na tej poti najin zvesti spremljevalec.

20.4.2012 petek

Zjutraj odhod proti Argens Minervois N43 14.440 E2 46.110, kjer prevzemamo ladjico.

Prevzem in

nalaganje ladjice

Južna Francija in z ladjico po Kanalu du Midi april-maj 2012

Počasi napredujemo ob kanalu, si ogledujemo zapornice in mesta, kjer bi lahko ob menjavi skupaj parkirali. Najdeva kar nekaj lokacij, ob 12:00 sva že v pristanišču. Počakava hči z možem, ki sta preko Ljubljane in Nice prispela po dvojnepoldnevnom potovanju z avtom. Skupaj prevzamemo ladjico (to je bil pogoj najemodajalca – mislim pa, da sploh ne bi opazili, da je ladjico vrnil nekdo drug), naredimo kratek tečaj spoznavanja z ladjico, izkrcamo inštruktorja, midva sedeva v AD, hči z možem odpljuje proti Carcassonnu.

Pri prvih zapornicah se ustavim in jima pomagam pri prehodu.

Operacija pri prehodu navzgor sploh ni tako enostavna za posadko dveh. Eden mora pri vходу skozi zapornice v bazen kontrolirati ladjico z motorjem in krmilom (propeler je fiksni), drugi član posadke mora z vrvjo spredaj in zadaj privezati ladjico na bitve, ki so 4-5m višje (zaporničarju ni treba pomagati – če pomaga je to njegova dobra volja). Ko se bazen polni, moraš ves čas zategovati vrvi. Največkrat je v bazenu več ladjic (do 4), odvisno od velikosti (mi smo imeli manjšo – 9,3m). K sreči so vse ladje za najem zelo dobro dodatno zaščitene, tako, da ni problema, če se »zaletavaš«. Naivno sem mislil, kako je to lagodno, ampak tudi med vožnjo po kanalu moraš ves čas popravljati smer, posebno če piha (kar je pa zeeeeeeelo pogosto) – takrat pluješ tudi pod kotom 30° glede na smer. Popoldne smo se srečali na mirnem delu kanala, kjer sem lahko z AD zapeljal na breg, ladjico privezali na priložene železne palice, ki jih z macolo zabiješ v zemljo.

Toka skoraj ni, vendar se voda ves čas menja (teče od najvišje točke proti Seteju oz. Bordeauxu). Nekateri sem videl tudi ribariti, ampak mene je to minilo, ko nam je inštruktor ob prevzemu med drugim razložil, da ladjica **NIMA** rezervoarjev odpadne vode ali fekalnih tankov??? Vse gre direktno v kanal. Toliko o tem kakšni prasci smo avtodomarji!!!!!!!!!!

Zet pripravi okusno večerjo (ladjica ima celo pečico), vina je na pretek in tudi nekaj za dezinfekcijo se je našlo.

21.4.2012 sobota

Zjutraj se po zajtrku ločimo, hči in zet nadaljujeta proti Carassonnu (kar je njun končni cilj), midva se obrneva proti Le Somailu, prijetni vasici ob kanalu z možnostjo parkiranja (skoraj v vseh vasicah ob kanalu je možnost polnjenja vode, često brezplačno).

Le Somail

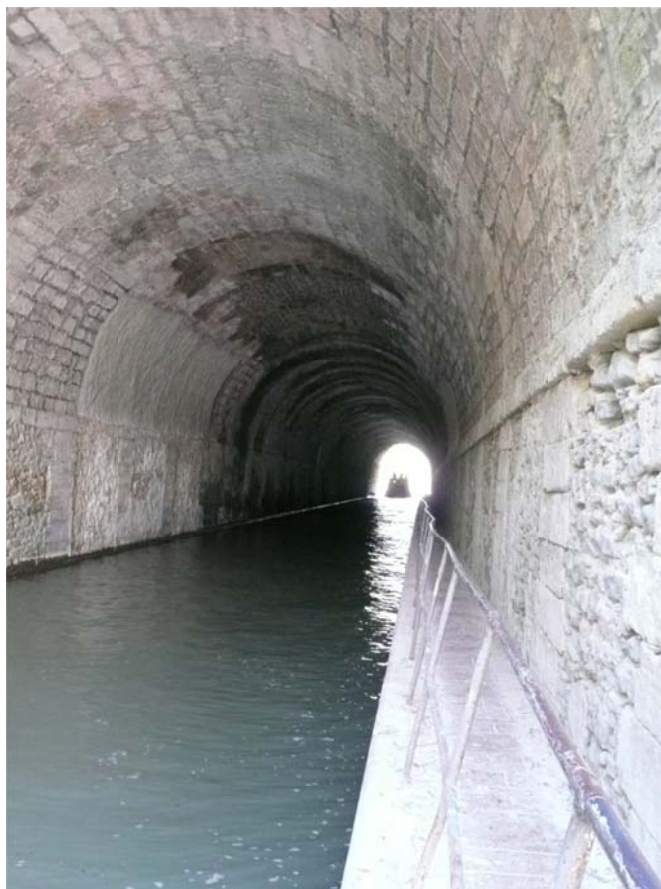
in privezi (tudi zapuščenih) ladjic

Odpeljala se do Capestanga,

z zanimivo poslikano fasado,

si ogledala predor Malpas, ki je bil v času gradnje svetovno čudo.

Parkirala in prenočila ob kanalu s pogledom na kanal in vinograde.

Pogled z okna AD na dogajanje na Kanalu

Deževalo in pihalo celo noč, majhna vejica ves čas rahlo tolkla po zadnjem delu AD-ja (motilo samo Majdo, jaz imam prednost ker že slabo slišim)

22.4.2012 nedelja

in jutro

Zjutraj počasna vožnja do Narbonna, iskala P v mestu, nedeljska tržnica, na koncu našla skoraj prazen P ob vodi N43 10.567 E2 59.650 (ozek dostop z zapornico), si ogledala mesto, katedralo,

zašla v mestno hišo na prvi krog predsedniških volitev, se vrnila na P, ki je bil popolnoma napolnjen (ljudje so šli k maši) in izveva, da je ob nedeljah parkiranje brezplačno.

Zapeljeva se do Narbonne Plage, počitniško mesto z veliko mivkaste plaže, parkirava na P ob cesti za 10 minut (da sva preverila temperaturo vode), ko zaslišim alarm. Še zdaj ne vem kaj ga je sprožilo, nič sumljivega, ravno, ko sem hotel speljati, se pripeljeta policaja in mi povesta, da je v mestu prepoved parkiranja AD (kar sem že vedel, pa sem si mislil, da ne bo nihče kompliciral, ker je bilo vse prazno). Brez težav grem pogledat slavni PZA, ki je bil kar cca 2km oddaljen in plačljiv.

Po prijetni podeželski cesti se odpeljeva proti Lagrasseju,

poiščeva PZA, sprazniva rezervoar in parkirava. PZA na sredini vasi, 50m umaknjen z glavne ceste za žandarmerijsko postajo, lepo urejen med sadnimi drevesi N43 05.567 E2 37.250.

Sprehodiva se do samostana, skozi prijetno vasico, v katero bodo morali še veliko vložiti za vredno turističnega oglaševanja. V trgovinicah, ki so odprte tudi v nedeljo, kupiva med in se malo »paseva«.

Mirna noč ob spremljavi riganja oslov na bližnjem travniku.

23.4.2012 ponedeljek

Po zajtrku spraznim WC, napolniva vodo (moram nabavit debelejšo cev za polnjenje).

Po D57 nadaljujemo do Capendu, Marseillette, potikava se ob kanalu in se približujemo – spet Carcassonnu. Poiščemo nekaj nakupovalnih centrov, kjer bi naslednji dan lahko kupila torto za praznovanje zetovega rojstnega dne. Odpeljeva se v »najin« kamp La Cite in pripraviva AD za zamenjavo naslednji dan.

24.4.2012 torek

Po zajtrku se takoj odpeljeva po torto in potem se s posadko na ladji dogovorimo za srečanje (za vso komunikacijo smo uporabljali Orange francoskega operateja).

Srečamo se v Marseillette, kjer sva našla zelo primeren prostor za privez in parkiranje (pa še možnost napolnitve vode je bila 2€/180l) N43 12.281 E2 32.671. Skupno kosilo na ladjici, praznovanje, penina...

25.4.2012 sreda

Po zajtrku velika selitev narodov (midva na ladjico, hči in zet na AD), zadnji napotki in slovo za 5 dni.

Odplujeva proti vzhodu, še pred prvo zapornico opazim, da mi je padla v vodo zadnja vrvi in se seveda navila na propeler. Odpiranje servisne odprtine pod zadnjo klopjo, mučno reševanje navite vrvi v mrzli, umazani vodi. Uspeva se prebiti skozi prve zapornice, veter se krepi, rada bi prišla čim dlje proti vzhodu. Trudiva se skozi druge zapornice, ko mi ob manevriranju nenadoma ostane ročka menjalnika in plina v roki, ladjica se pomika naprej, Majda se jo trudi zadržati, ne razume kaj se dogaja, ko vendarle uspem ugasnit motor – ampak ladjica po inerciji pluje naprej direktno v drugo. S težavo natakнем ročko na os, uspem vžgati motor, umirit ladjico in privezati drugo vrvi. Z živci sem čisto na koncu, ker nisem vedel, kdaj bom spet ostal brez možnosti upravljanja. Po nekaj takih manevrih se odločiva pristati na bregu in prespati. Ampak ob močnem vetru in brez bow thrusterja to sploh ni bilo enostavno. Francozi z dvema »prekooceankama« za nama so ostali v varni razdalji, ko sva se približala bregu, so tudi oni pristali in nama prihiteli na pomoč, da smo ladjico končno privezali (kar na drevesa – to je sicer prepovedano – ampak na tej strani ni poti na bregu). Ker je Majda ob poskusih pristajanja stopila v vodo, sledi operacija pranja in sušenja superg in hlač (po selitvi na AD sva vsa oblačila, ki sva jih uporabljala na ladjici, zapakirala v vrečo in doma temeljito oprala). Po večerji in steklenici penine na zdravje novopečenima mornarjema sva utrujena zaspala.

26.4.2012 četrtek

Po zajtrku se takoj odpraviva naprej proti pristanišču,

V pristanišču na popravilu

kjer nama takoj popravijo ročko in lahko nadaljujemo pot proti vzhodu. Sedaj je lažje, samo še ena zapornica naju je čakala, potem pa do Bezierja nič več (do tja pa tako nisva bila namenjena). Popoldne priplujeva v nama že poznano vasico Le Somail, kjer poiščeva miren del sidrišča med napol razpadajočimi ladjicami in počivava.

Tudi taki se najdejo

27.4.2012 petek

Že pred zajtrkom – šok, zmanjkalo plina. Ob prevzemu so nam zatrdili, da imamo goriva in plina dovolj za najmanj deset dni. To pomeni, da ni tople vode, da ni jutranjega čaja, kave, kosila, ogrevanja (ves čas dopusta sva morala ogrevati zjutraj in zvečer – v AD in na ladjici). Ob 8:00 pokličeva v pristanišče, ob 8:20 je že bil serviser z dvema jeklenkama plina cca 15kg. Zamenja, odzrači napeljavo, kava se mi že prikazuje...

S kolesi se odpraviva na izlet najprej do bližnje prodajalne zelenjave ob cesti (ki sva jo že poznala) in si nakupiva zaloge zelenjave in sadja, predvsem pa zares odličnega česna. Odpeljeva se še ob kanalu proti odcepu Kanala de la Robine (pristanišče Le Robine), ki povezuje Kanal du Midi preko Narbonna s Sredozemljem.

Ob celotnem Kanalu du Midi je kolesarska oz pešpot, ki je bila v osnovi namenjena konjem, ki so vlekli ladje. Sedaj je to zelo priljubljena kolesarska pot, kjer tudi v tem mrzlem vremenu kolesarijo in taborijo na jasah.

Vrneva se na ladjico, ko naju pokliče hči in predlaga predčasno vrnitev AD, ker sta v Provansi »povzročila« nekaj prometnih infarktov, nista mogla parkirati v mestih, ki bi si jih rada ogledala in sta se odločila, da to storita rajši s svojim avtom.

28.4.2012 sobota

Tako sva se počasi odpravila proti pristanišču, ustaviva se v vasici Ventenac-en-Minervois, kjer imajo veliko vinsko klet (po kanalu so včasih prevažali vino),

Vinska klet

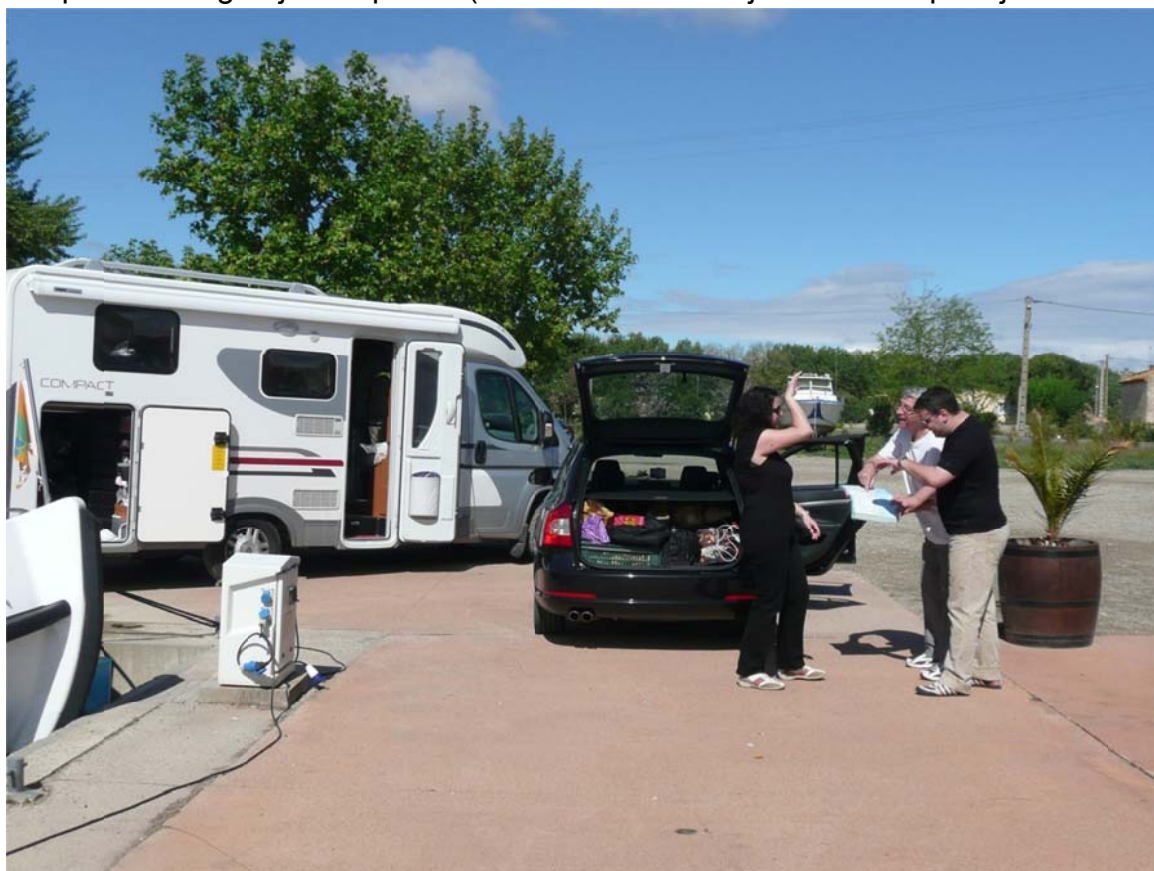
poskusila nekaj vin, nekaj kupila, nadaljevala do Roubie, kupila v lokalni mesnici klobase na meter (zelo okusne), še enkrat zapeljala skozi zapornice v tako močnem vetru, da me je med zapornicami v bazenu zavrtilo in je zaporničar pomagal privezati barko. Prispela sva v pristanišče, kjer sva prenočila.

29.4.2012 nedelja

Zjutraj sta hči in zet prispela z AD, vrnilo smo ladjico in se dogovorili za pozno kosilo oz. večerjo nekje pod Aix-en-Provence.

Skupinska fotografija za spomin (slovenska zastava je že varno spravljena v barki)

Zadnji dogovori za nadaljevanje poti

Garmin me je krasno zapeljal popolnoma narobe, mučil sem se v vetru na AC, tako da smo srečanje raje odpovedali in se dogovorili za »francosko večerjo« v Ljubljani. Njima se je mudilo v službo, midva sva si pa želela ogledati še kanjon Verdon. Po AC mimo Nimesa, skozi Avignon po N7, D22 in N100 do odcepa za Gordes. Želela sva parkirati na uradnem parkirišču nad Gordesom, ki pa je po novem prepovedan za AD (samo en osební avto je tam sameval). Na parkirišču skoraj v centru pa je bila cena 8€ za 1uro kolikor sva želela ostati. Zadovoljila sva se s počasno vožnjo skozi Gordes, ki je sicer slikovito mesto, ki pa je bilo pred leti popolnoma opustelo in so ga namenili turistom in je sedaj nočna mora prometnikom, nekaj postanki na cesti za fotografiranje

in se v nedeljskem popoldnevu odpravila proti bližnjemu Roussillonu, znanem po barvi okre, ki jo tu pridobivajo in so seveda vse hiše v tej barvi.

Za ogled sva parkirala na cesti iz mesta, ki je bila preveč strma za spodobno spanje. Poiskala sva uraden PZA (ki je namenjen tudi avtobusom – spet seveda popolnoma prazen) in se raje odpravila za cesto na mirno odročno jaso.

30.4.2012 ponedeljek

Zjutraj sva nadaljevala proti Aptu po cesti N 100, nakupila nekaj stvari in nadaljevala proti kanjonu Verdon. Na poti srečala prve Slovence v AD (razen Pojbiča v Gordesu), ki so seveda potovali proti zahodu. Mirna vožnja preko Manosqueta, Rieza do slikovite vasice na severu jezera Lac de St Croix Moustiers St Marie. Utaborila sva se v kampu Jean, lepo urejen, z lepimi travnatimi parcelami N43 50.617 E6 12.900. Izbral sem si eno, že ob vožnji po dovozni cesti mi je zdrsnilo, zato sem previdno zapeljal na parcelo in na polovici obtičal. Ne naprej, ne nazaj. K sreči sem že ob nakupu AD spravil v box narebričene podloge (ki sem jih ne vem zakaj kupil pred leti), se uspešno rešil in se po zgledu drugih utaboril kar na koncu dovozne poti (naslednji nakup bodo prave podloge).

V recepciji sva dobila kodo za odpiranje zadnjih vrat v kamp (kot bližnjica do vasi), si jo ogledala skupaj s slapom (Savica, Peričnik in še nekateri drugi so veliko lepši, samo niso v družbi toliko trgovin s potrebnim in nepotrebnim). Dež naju je pregнал v kamp.

V AD praznovala najin osebni praznik, sušila mokra oblačila, uspel skurit varovalko na el. priključku in se zato priključil na drug stebriček in zmanjšal jakost el. grelca.

Ulica v Moustiers St Marie

Prodajalna svežih začimb

1.5.2012 torek

Po zajtrku se odpraviva proti kanjonu nad jezerom, zanimiv pogled izliva blatne reke Verdon v sinje modro jezero,

se prebil skozi izredno ozko glavno ulico v mestu La Palud sur-Verdon, kmalu za mestom zavil na krožno cesto nad kanjonom, ki je deloma prevozna enosmerno v smeri urinega kazalca. Pogledi na sotesko enkratni, še posebej na plezalce na cca 700 m navpični steni.

V kraju Le Maline sva parkirala in se po označeni stezi, ki vodi do vasice Point Sublime (cca 7 ur hoje) spustila proti kanjonu in se po kakšni uri obrnila in vrnila do AD.

Nadaljevala po poti do vasice La Palud sur-Verdon, kjer sva na koncu vasi našla prijetno parkirišče – sicer visi - , se sprehodila po vasi, nakupila nekaj spominkov – predvsem takih, ki jih lahko poješ in popiješ - in prenočila v družbi še nekaj AD.

2.5.2012 sreda

Nadaljujeva pot proti zahodu nad kanjonom reke Verdon

do mesta Castellane, kjer sva parkirala na parkingu skoraj sredi vasi N43 50.771 E6 30.938, si ogledala tržnico in glavno ulico ter se odpravila proti St Andre les Alpes, ker nama različica proti Grasseju in obali ni dišala. Slišala sva kar nekaj pozitivnih informacij o tem mestu, ki pa so se po najinem mnenju zdele pretirane. Na P nakupovalnega centra na koncu Castellanea lahko prenočiš in na črpalki tudi natočiš vodo in sprazniš rezervoarje. Že od daleč se mi je zdelo vse zelo čudno, zato sem si ogledal od blizu – peš. Ni mi jasno, kateri arhitekt je načrtoval dovoz na sanitarno postajo, jaz si niti v sanjah ne bi drznil poskusiti zapeljati skozi vse tiste šikane do sanitarne postaje.

Slikovita cesta ob Lac de Castillon naju je peljala tudi po jezu hidroelektrarne, na koncu sva v mestu St Andre les Alpes na PZA N43 57.917 E6 30.433 samo spraznila rezervoar in se obrnila nazaj proti jugu in potem zavila proti zahodu po N202 do Annota. Mestece naju ni prevzelo, ga urejajo (menda predvsem počitnikarji), zelo lepo urejen brezplačen PZA nad vasjo N43 57.817 E6 39.833 (če bi imel sanitarije, bi bil idiličen kamp) z res velikim pritiskom vode (ni pipe ampak samo tipka).

Po N202 nadaljujeva proti Entrevauxu, ki ga opisujejo kot »pravljичno mesto« z obzidjem in zapuščenimi hišami,

veliko parkirišče na železniški postaji in kampom cca 4 km ob reki.

Raje nadaljujeva proti Puget-Théniers, slediva garminu iz podatkov ACSI na PZA ob reki v bližini športne dvorane, samo 500 m od središča mesta N43 57.212 E6 53.968. Lepo urejeno, asfaltirano (3,5€/noč), kar plačaš na blagajni športnega parka ali na info centru v mestu - nihče ne kontrolira -, voda, odtok, WC.

3.5.2012 četrtek

Kratek ogled mesta (počasi se začne spomin polniti s precej identičnimi mesti).

Vence

Nadaljevanje poti po N202 proti Nici, zavila po D2210 proti Vencu, uporabila vse znane koordinate za parkiranje (center je bil zaprt – gradbišče) in na koncu dobila prostor pod Leclercom N43 43.227 E7 06.644 (na njihovo parkirišče ne moreš zaradi višinskih omejitev). Ogledala si mesto, vendar nama je iz prejšnjih obiskov Provanse St. Paul bolj všeč. Veliko galerij in trgovin za turiste.

Ko sva zapuščala mesto sva se peljala mimo skoraj praznih parkirišč na poti proti Tourrettes-s-Loup po cesti D2210.

Nadaljujeva proti razvpitim kaskadam na Gorges du Loup, kjer parkirava pred zaprto gostilno in plačava po 1€ za dostop na most nad slapovi. Mogoče smo že malo razvajeni, samo videli smo že veliko lepše in večje. Tvegava in se zapeljeva naprej proti severu in po drugi strani reke proti jugu do Gourdon, kjer parkirava na brezplačnem parkirišču pod vasjo zraven še enega Adriinega Compacta z Lj registracijo.

Poklepetamo z lastnikoma in se odpraviva na ogled mesta. Lepo, urejeno, zanimivo, drago

Odločiva se, da je čas za zaključek najine pustolovščine in zavijeva proti nam že znanemu kampu v bližini Nice v Villeneuve Loubet, Hippodrom N43 38.526 E7 08.240. Kamp pričakovano precej poln, parkirava in se takoj odpraviva v bazen, kjer se malo spočijeva. Kamp sam niti ni drag; je pa elektrika zato kar 5,5€, internet zastonj. Noč je bila mirna, grlice še vedno glasne. V tem kampu smo začeli pred leti s šotorom, nadaljevali z najetim AD, končno sva prišla s svojim.

4.5.2012 petek

Zjutraj na parceli napolnila vodo (po dva prostora imata elektiko, vodo in odtok), spraznila rezervoar (končno sem lahko spet uporabil dodatno cev za odpadno vodo). Odpravila sva se v bližnji Geant po nakupih za obljubljeni »francoski večer« v Ljubljani. Nakupljeno sva kar z vozičkom pripeljala v kamp, naložila in se odpravila še na črpalko istega centra in potem direktno na AC do Mentona še v Intermarche, kjer sva upala nabavit še stvari, ki jih v Geantu niso imeli. Nakupiva tudi pečenega piščanca, ga lepo v miru pospraviva na parkirišču in se odpraviva po AC proti Ljubljani.

Garmin mi kaže precej nečloveško uro prihoda (23:00), zato okoli 18:00 zavijevo v Cremona na že tolikokrat omenjeno parkirišče N45 08.283 E10 02.150. Sprehod po mestu, ogled katedrale z najvišjim zvonikom v Italiji in mirno spanje v družbi cca 10AD (5 nas je bilo s SLO tablicami).

Najvišji zvonik v Italiji

in seveda midva s Stradivarijem

5.5.2012 sobota

Po zajtrku mirna vožnja proti Trstu, Sežani in Ljublani.

Povzetek:

- 25 dni,
- 7 noči v kampih, vsi razen Hipodroma iz ACSI kataloga (od 12€-16€)
- 4911km,
- povprečna poraba 10,15l/100km (potovalni računalnik sem »uspel« nekako resetirati skoraj na koncu poti, tako da nima te primerjave).
- Cena nafte v Franciji (v Italiji nisem tankal) od 1,39€/l do 1,49(€na AC)

To je bil za naju preizkus lanske pridobitve, primerjava s prejšnjim potovanji s PK in šotori, zaenkrat nama ni žal.

Veliko zanimivih točk na najini poti sva spustila, marsikaj bo treba ponoviti, vendar se nama zdi, da je bil preizkus odličen.

Zgodovinske opise krajev in zanimivosti nisem navajal saj jih natančneje dobite v raznih vodnikih.

Prvič sva tudi preizkusila ladjico na kanalu, zanimiva izkušnja, naslednjič se bomo drugače organizirali z drugačno opremljeno ladjico.

Če koga zanima kaj več kar nisem opisal, naju lahko brez težav pokliče.

Na koncu še dodatek hčere in njenega moža, ki sta nama omogočila to dogodivščino:

Midva sva šla s temi: <http://www.locaboat.com/> ampak priporoča bolj tele: <http://www.leboat.com/> (ker se mi zdi, da imajo boljše čolne), vzela sva pa, ker sva samo dva, ta najmanjšega.

Tips and tricks:

- vzemite ladjico, ki ima bow thruster. Najina ladjica je bila za 2-4 (bolj za 2) in ga ni imela (samo zadnji propeler) in sva v zapornicah, če je malo zapihalo, imela probleme. Sva gledala potem ta večje ladjice, kako so oni elegantno noter pripluli, midva sva se pa ubijala s tem kako satana zadržat na privezu ko je pihalo. Ladjice so narejene za glupe turiste ki nimajo izpita za čolne in jih se nikoli niso vozili, tako da so okoli in okoli bokobrani, pa odbojniki direkt na ladjici, itd. - jaz sem jo po nesreči prvi dan z "full throttle" (itak ne gre vec kot 8-10km/h) direkt "na nos" nabil v zid – no problem, samo malo je bilo treba stvari po kuhinji loviti.

- če greste z mulčki na Canal du Midi, pojdite "downstream", se pravi od nekje na sredi proti Mediteranu, ker so zapornice za gor precej težje in zahtevajo več organizacije... Namreč, če greš v zapornici dol, pač "privezes" ladjico na nivoju, se spustiš, potegneš strik in odpelješ ven, the end. če greš pa gor, moraš pa nekoga dati ven pred zapornico, ta ti more štrike naštimat, potem jih moraš imeti vedno napete, itd., itd... Če sta dva, pa mali otroci ne bo zabavno.

- NE iti v glavni sezoni, ker bo kanal poln folka (zdaj so se proti 1.maju že počasi nabirali) in polno komarjev (zadnje dni so že prisli malo naokoli). Po moje ni ravno zabavno, ko si 11. v čakalni vrsti za zapornico (v katero grejo v najboljšem primeru 4 ladjice), in se nimas kje za privezat pred njo... Za vsako zapornico računaj z 20-30 minut na evolucijo (eni gor, eni dol), tako da pri manjši gužvi hitro zgubiš kakšno uro...

- en teden, mogoče 10 dni imate več kot dovolj (midva sva šla za 5 dni, kakšen dan bi še komot okoli lutala, potem bi bilo pa že dolgčas), ampak, your mileage may vary.

- odličen exercise za 4 odrasle ljudi. Zahteva veliko več energije kot morda zgleda na prvi pogled - z majhnimi otroci predlagam, da greste 2 družini, pa vzamete večjo ladjo.

- Stvari, ki jih ladjica **mora** imeti (iz lastnih izkušenj, ker jih najina NI imela): Flying Bridge, Bow thruster

Do tja sva šla z avtom z ne-nujno vendar dobrodošlo prenočitvijo v Nici, začela sva pa v Argensu, kjer ima Locaboat bazo, in šla "gor" do Carcassonne in nazaj do Argensa, potem sta pa Mojčina starša šla skoraj do Mediterana (vse to v 10 dneh). Za familije je, kot receno, "dol" od Argensa boljša opcija, ker je precej manj zapornic.

Midva sva za najino ladjico (Penichette 935) placala 1.300 EUR za samo ladjico za 10 dni, potem pa se 490 EUR (all-inclusive pack) za najem biciklov, za čiščenje potem, za nafto, plin itd. Tale all-inclusive se zelo splača, ker ti oni naredijo vse. Zmanjka plina? Ni problema, pripeljemo. Motor nekaj čudno pregreva? Ni problema, parkirajte se ob kanal, bomo čez eno uro tam (v nedeljo popoldne - jaz sem bil čisto presenečen...). V tistih 490 EUR all-inclusive paketa, poleg neomejenega plina, nafte, etc., tudi no-liability zavarovanje, in da če tega ne vzameš moraš dati x000 EUR depozita (za najino bi bilo 900 EUR).

Če mas pa "all inclusive" je pa: "A potopil sem jo? Jeba. Oh-so-sorry. No ja, grem dam, ni več moj problem."

Privežes se lahko (skoraj) kjerkoli ob kanalu kjer ti sede - midva nisva niti enkrat spala v pristanišču - na vsakih 30km lahko nafilas vodo, stroma pa (220V) nisva niti rabila. Folk v vaseh ob kanalu je navajen na "fucking tourists", edino cene v gostilah so primerne za nategovanje turistov - "Special Tourist Formule, 25 EUR" - yeah, right. Al pa če grem v lokalno štacuno po domačo pašto, šop špargljev, malo slanine, eno kislo smetano in dve flaši vina - voila, kosilo za 15 EUR. Sva sicer imela plan nič kuhat na ladjici, ampak sva na koncu ves čas, ker se nama je zdelo glupo plačevat oderuške cene, s tem da imaš v vsaki vasi domače pridelke in lokalno vino.

Hrano ti lahko nakupijo oni, in to jo dajo gor, ali se pa (tako kot midva) na poti ustaviš v enem Carrefourju, pa si zmagal.

Please note: Ne plačas dni na ladjici, ampak prenočitve, kar realno gledano pomeni, da če recimo prideš v sezoni v soboto ob 11:00 po ladjico, da boš tisti dan spal v pristanišču, ker bodo vse formalnosti trajale par ur - kdor prej pride, prej odpelje. Prav tako jo moraš vrnit med 8 in 9 zjutraj, kar spet pomeni, da boš zadnjo noč spal v pristanišču.